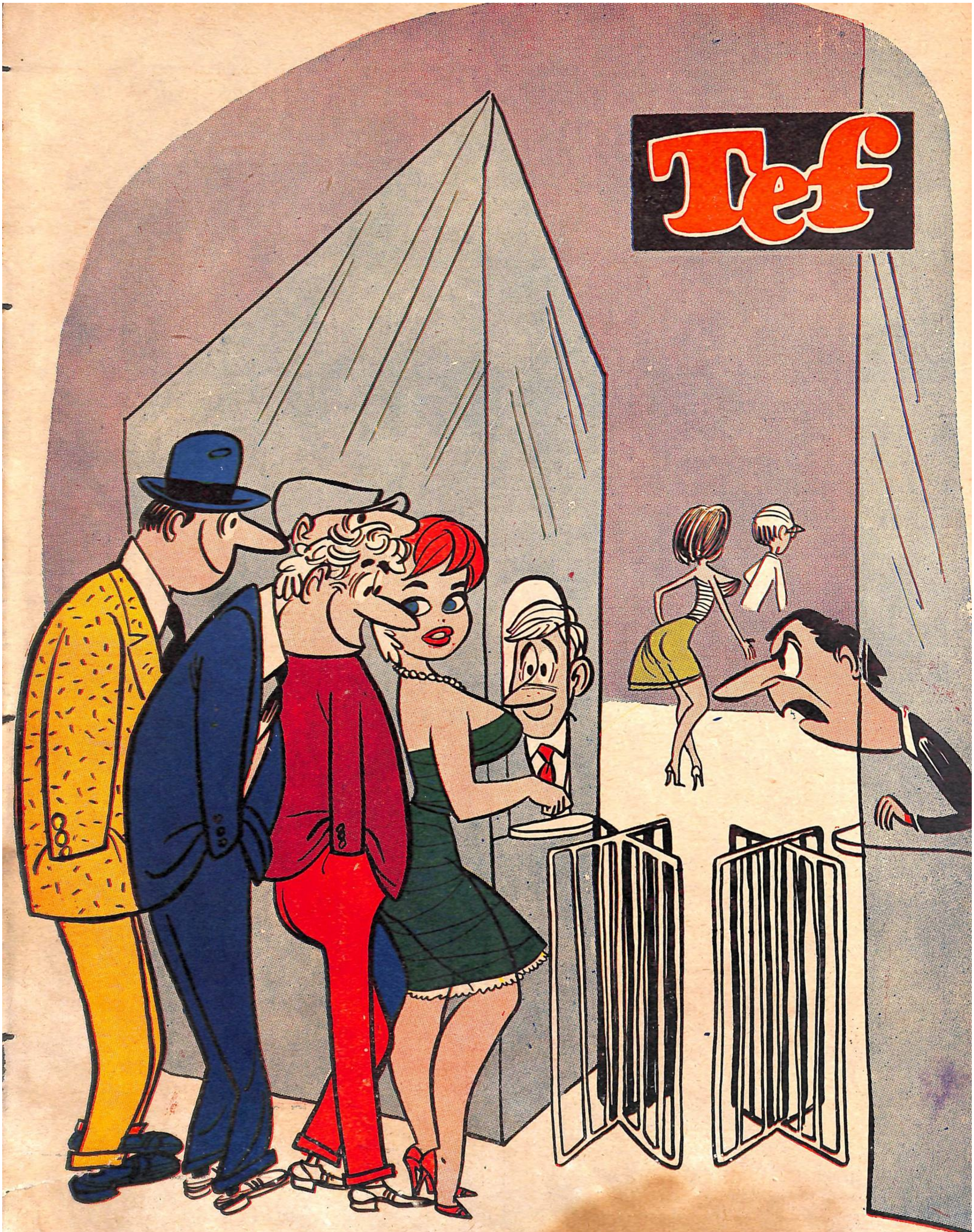

Kadıköy İskelesine turnike kondu - Gazeteler

- Baylar biraz da bu türnikeye buyrsanız !...

BAKIN FIRT FERMUARI İÇİN NELER DİYORLAR

Ressam Namık Nomfiguratif

Bütün bu söylenelerden sonra bir adet FIRT fermu. almak istemiyorsanız Bu reklamı neden okudunuz yani?..

DELİKSİZ BİR UYKU ÇEKMEK

İSTİYORSANIZ...
odanızdaki bütün
delikleri kapatın

BUNU DA ANCAK SİZE
ZİP - TOP TIKAÇLARI
TEMİN EDER.

Sıcilli Ticaret T. A. Ş. Sıcil No. 33866

SOFRADA DAİMA NEŞELİ OLMAK İÇİN,

çok neşeli olmak lâzımdır.

ŞUNU UNUTMAYIN Kİ, NEŞELİ insanı herkes beğenir.

KİRLENEN CAMLARA ÇARE BULUN-DU.. İŞTE EN İYİ ÇARE

Islak bir bez alıp iyice silin..

Fakat inek marka bezle silerseniz daha iyi silinir

YAAAA...

KOŞUN!.

yanlız önünüze bakın düşersiniz..

Tatlı huy derneği

HÜSAMETTİN'E BİR TEL: KAFİDİR.

Her saat Başı bir bardak VETOLİN içiyorum.

VE

Bu suretle saatin kaç olduğunu daha iyi anlıyorum.

TEF

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT 2 ★ 26 NİSAN 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 45

Sevgili TEF Okuyucusu

Başyazarımız Emil Galip Sandalcı Nato'nun dâvetlisi olarak on gün için Avrupa'ya çağırıldı. Gelecek sayımızda gene burada sizi Sandalcı, Avrupa intibaları ile karşılıyacak.

Sizden gördüğümüz rağbete karşılık her sayımızı daha zenginleştirmek daha güzelleştirmek için TEF kadrosu yeni takviyelerle kuvvetlendirildi. «Türk Mizahının Millî Takımı adını alan TEF'çilere ünlü mizah yazarımız RİFAT ILGAZ'da katıldı. Gelecek sayımızdan itibaren Rifat Ilgaz'ın nefis hikâyelerini, taşlamalarını ve unutulmayan Kalem Şakir'li, Tulum Hayri'li «Ha Babam Sınıfı» nı bulacaksınız.

Meşhur sanatkârlarımızı tanıtan Suavi Süalp uzun çalışmalardan sonra sizlere «ders» vermeğe başlıyor. «Bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıp!» diyen SÜALP'in ilk tarih dersini bu sayımızda bulacaksınız.

Bundan başka Suavi Süalp «dünyada neler oluyor?» başlığı altında kendi dünyasından orijinal haberler verecek. Ayrıca, «Terbiyemizi Bozmıyalım» diye görgü üzerine küçük fakat önemli hususları anlatacak.

Yazı yönünden bu yeniliklerimize karşılık karikatür alanında da hergün her dörtyol ağzında karşılaştığımız ve şehir içi seyahatlerimizi düzenliyen kişilerden Trafik Tevfik'in maceralarını sunuyoruz.

Yunus Nadi Armağanını karikatür alanında kazanan Orhan Doğu (Ooorhaaan) nun hazırladığı bu seriyi çok seveceğinizi umarız.

Yaz geldi. Bedri Koraman'ın Suat Yalaz'ın cici kızları daha bir serpildiler, açıldılar. Dergimizin ön kapağından, arka kapağına kadar yer yer bu cici kızlarla karşılaşacaksınız, sıkı durun!..

TEF

HAFTANIN HATLARI

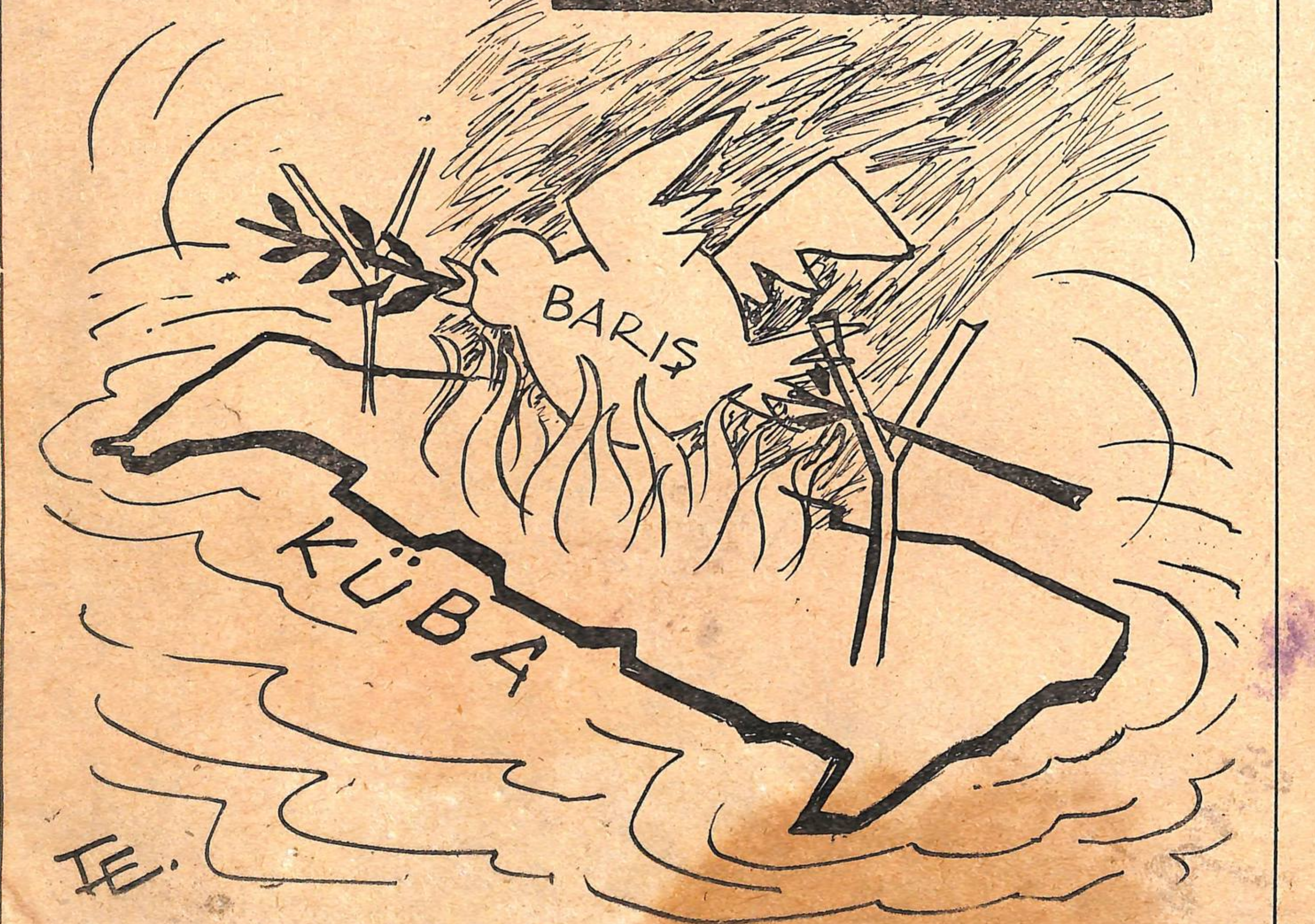

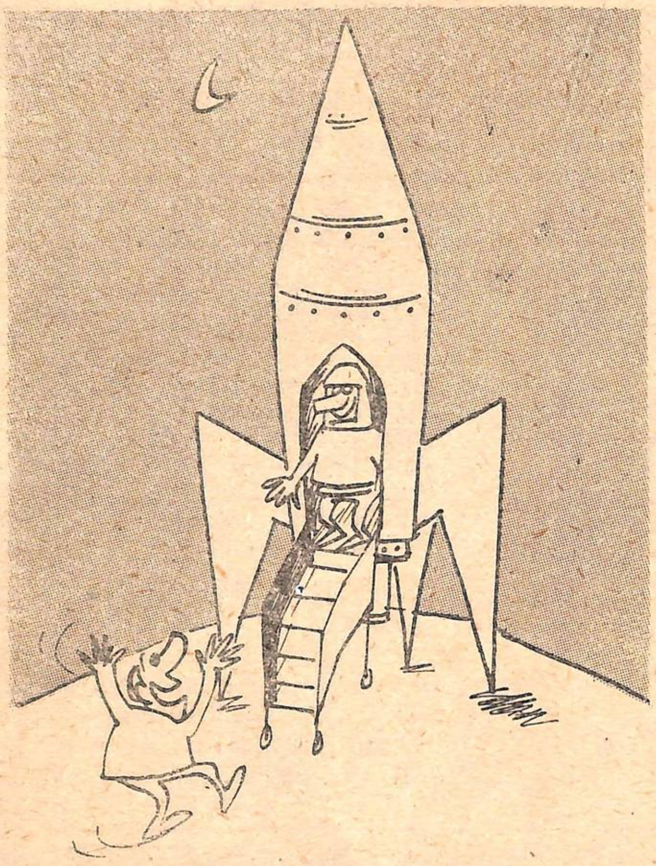

Fezaya atılan ilk insan döndü. *(Gazeteler)*

— FEZADA NE VAR NE YOK YOLDAŞ...
— İYİLİK SAĞLIK!..

YAVUZ HIRSIZ

Yaşlı bir adam, uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra ulaştığı şehirde bir otele inmişti. Erkenden odasına çekildi. Bitişik odada hareketli bir poker partisi devam ettiği için bütün gayretlerine rağmen uyuyamadı. Gece yarısından sonra, daha fazla dayanamıyarak yatağından fırladı. Duvara vurmaya başladı.

Öte yandan, poker oynıyanlardan birisi:

— İnsaf yahu, diye bağırdı. Gecenin saat 2 sinde duvara resim asmak için çivi çakılır mı? Kesin şu gürültüyü.

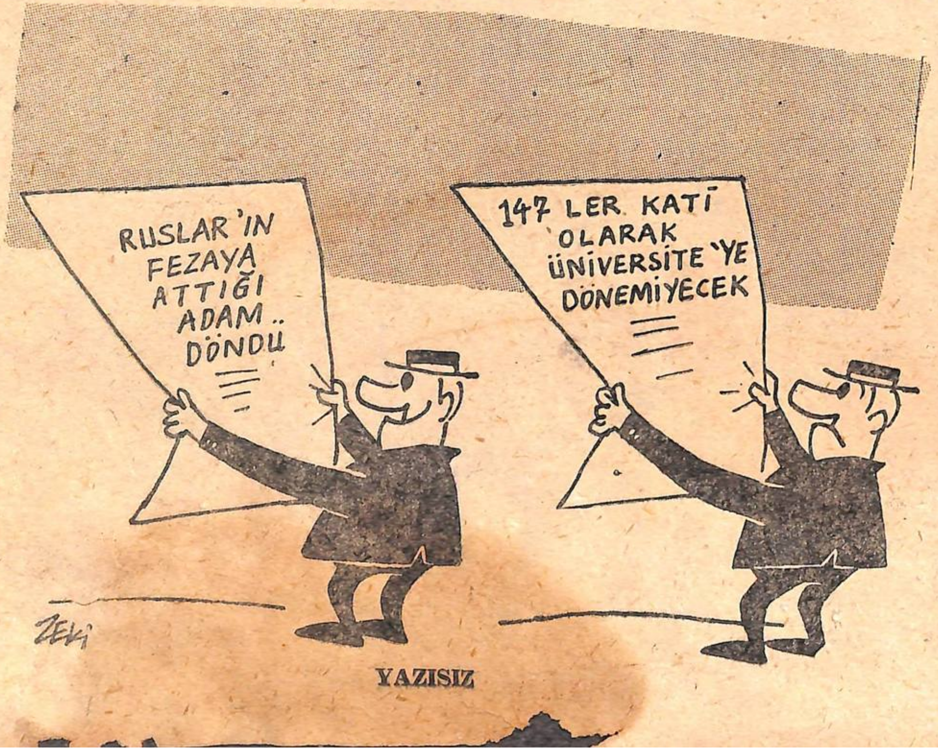

YAZISIZ

NERDEN NEREYE
MELİH CEVDET ANDAY

Dar Gelirli

Yıldız parkı'nda yeni açılan Malta Köşkü gazinosu, dar gelirlilerin kesesine uygun bir tarife uygulayacakmış. Haberi veren gazetede, bu ucuz yemek tarifesi de vardı. Listeyi inceledim; bir kaçına beraber bakalım: Pirzola, biftek, bonfile 350 kuruş, ciğer ızgara 200 kuruş, salata 125 kuruş, börek 125 kuruş, bira 185, yeni rakının kadehi 90, kulüp rakısının kadehi 100 kuruş.

Şimdi sizinle, dar gelirli bir aile düşünelim, karı koca ve yetişkin bir çocuktan kurulu bir aile. Kalkıp da, "Madem dar gelirliymiş, ne diye çocuk yapar?" demezsiniz elbet; çocuk yapmayıp da ne yapsın fıkara? Bunlar, diyelim Üsküdar'dan yola çıkıp, bir pazar akşamı Malta köşkü gazinosuna vardılar, bir masaya oturdular. Dar gelirli başkan, listeyi bir güzel inceler, bonfilenin 350 kuruş olduğunu görünce, bunu kafasında üçle çarpar, daha ilk adımda on buçuk lirayı bulduğunu görerek üç biftek ısmarlamaktan vazgeçer, sadece çocuğuna bir pirzola söyler, karısı ızgara getirtir. Adamcağız, "Kırk yılda bir geldik, artık bir kadeh rakı da içmiyelim mi.„ diye düşünürse, bunu ona çok görmezsiniz sanırım. Fakat başkan, durumunu sağlamlaştırmak için, rakıyı söylemeden önce çocuğa bir salata, karısına da bir şişe bira ısmarlar, arkadan rakıyı söyler. (ucuz olsun diye yeni rakı tabii). Sonunda keyfim kaçmasın diyerekten de arkasına ilk hesabı çıkarır: 1170 kuruş.

Rakının ilk kadehi de hani azdırır kişiyi, ille ikinci kadehi çeker. Adam bunu anlayınca, çocuğa ve karısına birer börek ısmarlar; aklından da «Bakkalın on lirasını bir dahaki aya bırakırım, beklesin kerata» diye geçirir, böylece ikinci kadeh gelir. Hesap : 1510 kuruş.

Fakat gazinoya geleli ancak yarım saat olmuştur, hava daha kararmamıştır bile. Dar gelirli başkan, yeleğinin iç cebinden parasını çıkarır, sayar; çünkü karnı açtır, bir tabak yemekle doymamıştır. Aksi gibi çocuğunda iştahı açılmaz mı? Bir omlet, bir börek daha, bir şişe bira... derken hesap 24 liraya yükselmiştir. Bahşişi ile 26-27 lirayı toslayıp aile dönüş yoluna düşer.

Eve gelince hesap yeniden yapılır; bizim dar gelirliye bu kıt kanaat eğlence tam (yol parası ile) 31 liraya patlamıştır.

31 lirayı göze alıp ailesiyle bir likte pazar eğlencesine çıkacak bu dar gelirli, eğer bizim yurdumuzda ise, biz çok zenginleşmiş sayılırız. Bu bakımdan da yapılacak ilk iş, "dar gelirli" lâfını bir yana atmaktır.

Melih Cevdet ANDAY

NE YAPMIŞ?

Öğretmen, coğrafya dersinde sınıfa sordu:

— Kutupların keşfi, coğrafya bakımından ne faydalar sağlamıştır?

Öğrencilerden biri yüzünü buruşturarak cevap verdi:

— Hiç... Sadece coğrafya kitaplarının daha kalınlaşmasına sebep olmuş ve coğrafya derslerini zorlaştırmıştır.

SUALE SUAL

İhtiyar ziyaretçi, misafir olarak bulunduğu evin çocuğuna sordu:

— Kaç yaşındasın bakalım küçük?

— Altı yaşındayım.

— Altı ha? Halbuki boyun şemsiyemin boyu kadar bile yok...

Çocuk şöyle bir düşündü. Sonra:

— Peki ama, şemsiyeniz kaç yaşında diye sordu.

C. H. P. GÖRE YENİ PARTİLER D. P. LİLERİN HAKİMİYETİNDE...

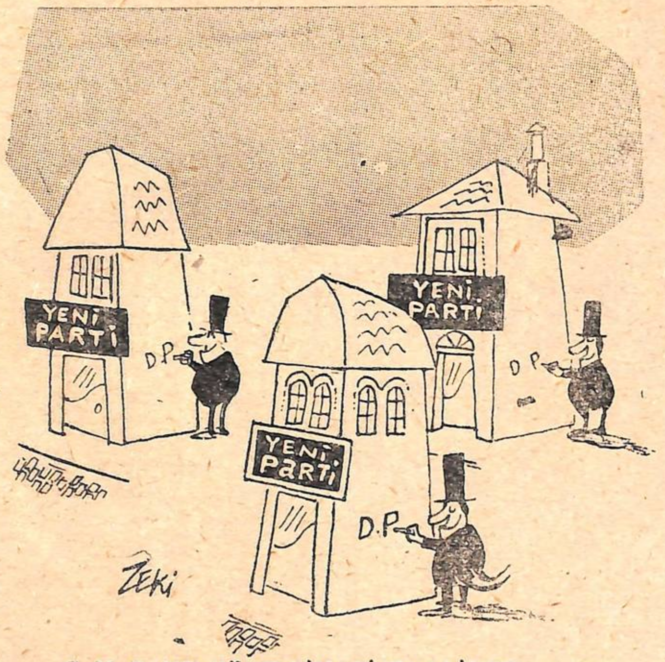

C. H. P. NE GÖRE SİYASİ FAALİYET...

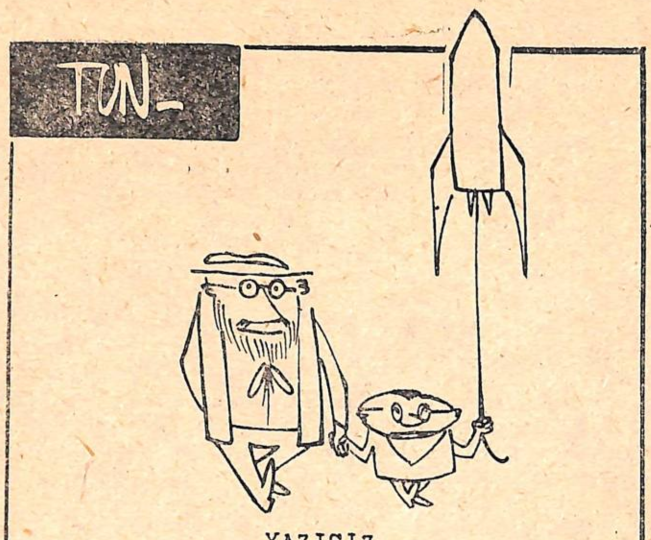

YAZISIZ

Aya insan gidecek - Gazeteler -

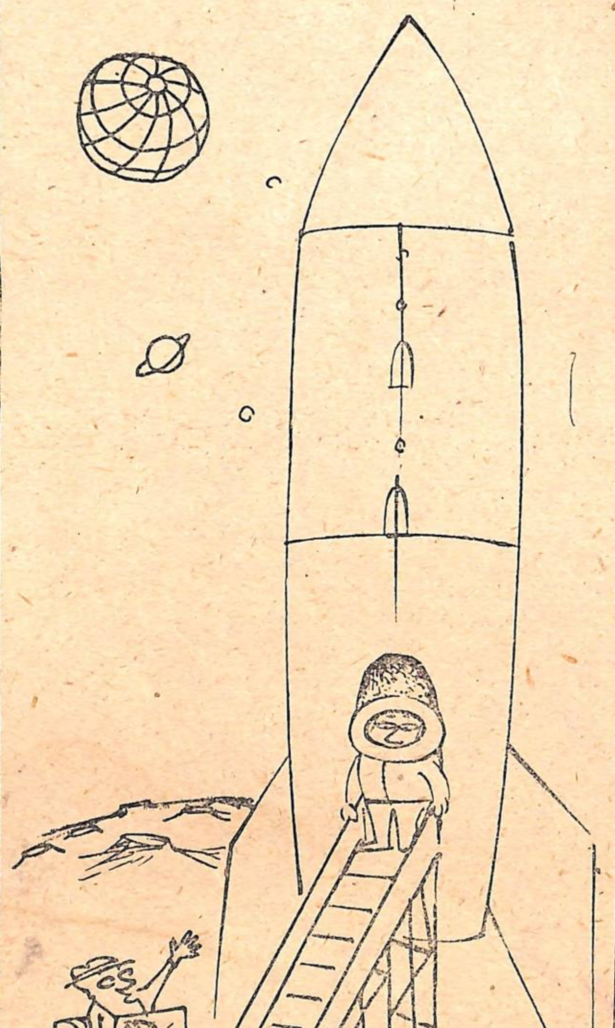

-Ben dolaştım, bir şey yok ...

TELEFON

Doktoru telefonla arar ve bulur.

— Aman doktor bey karım çok hasta. Dili bembeyaz. Tükrürüğünü yutmakta çok güçlük çekiyor ve boğazı ağrıyor.

Doktor:

— Muhakkak anjin olmalı, yarın bana gelin.

— Peki ama yarına kadar ne yapalım. Bir kaç tavsiyede bulunmaz mısınız?

Bu sırada santraldaki bir aksaklık yüzünden hatlar birbirine karışır. Hastanın kocası, bir tamir atölyesi sahibinin müşterilerinden birine yaptığı şu tavsiyeleri dinler:

— Bu gece soğuğa bırakın. Yarın sabah yeniden kızdırmazdan evvel çekiçle iyice dövün ki içinin öteberisi dökülsün. sonra da yağla iyice temizleyin. Toprak altına bundan sonra girebilir.

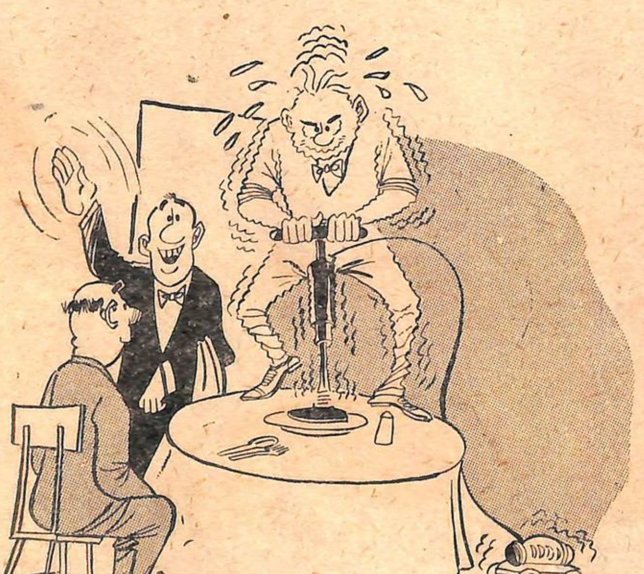

— ESTAĞFURULLAH!.. BİFTEK YİYEN MÜŞTERİLERİMİZE YARDIM ETMEK VAZİFEMİZDİR...

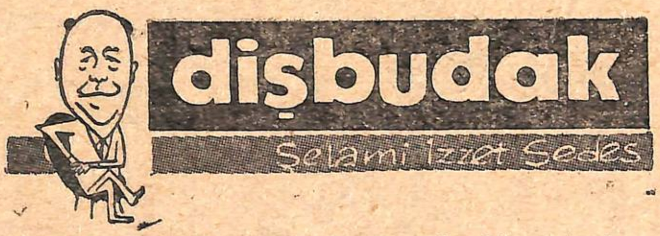

Evvel zaman içinde bir: «Nakş-'ı Berâb» terimi var idi. Bu terim sürüp gitmeyen şey anlamına gelir idi. Benim buradaki karalamalarım da, sürüp gitmeyen şeyden başka bir şey değildir. Dört fakülte bitirmiş Vali ve Belediye Başkanına sahip İstanbulda, Sahaflar Çarşısındaki bekçi odası denen kulübe durdukça, beş kişi almış taksi, beş kişiyle Taksim işaret memurunun önünden geçemeyip, geçtikten sonra yine otomobile beşinci yolcuyu aldıkça, bu yazılarım "Nakş-ı Berâb" olmaktan kurtulamıyacaktır. Evet su üstüne nakış işliyorum.

Devr-i Dilara-i Meşrutiyetten, yâni gönül süsleyen çağdan bu yana hangi yazı sürüp gitmiştir ki...

Her neyse gelelim evvel zaman içine.

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, İttihat ve Terakki Cemiyeti ileri gelenleri Hürriyet beşiğini, Hürriyeti uyutmak için, tıngırmıngır sallar iken, benim tanıdığım bir Yusuf Kenan Bey var idi.

Bu Yusuf Kenan Beyi Sadr-ı Azam Talat Paşaya Mühürdar yapmışlar, o da: «Ben, bende olamam..." deyip bu ödevden çekilmiş idi. Bucak Kaymakamlıklarında dolaştı ve sonunda Adalar Kaymakamlığına atandı.

Yazımın sonunu okuyanlar merhuma gani gani rahmet dileyeceklerdir, ben önce dileyeyım: Allah rahmetini eksik etmemiştir. Yusuf Kenan, Raman infilâkinde şehit düşen Reşit Kenan Yoncanın babasydı Benim bahsedeceğim tarihte Reşit henüz dünyaya gelmemiş idi. Merhum Yusuf Kenan Mekteb-i Mülkiye-i Şahaneden (Siyasal Bilgilerden) mezun idi. Frençe Bilir idi.

Birinci Dünya savaşının ortalarındayız. Gıda yokluğu, hele hele ekmek yokluğu çekiyoruz. Halk, İstanbulda, süpürge tohumundan yapılmış ekmek yiyor, bunu da istediği zaman, istediği kadar bulamıyor idi.

Süpürge tohumu ekmek vesika ile dağıtılıyor idi.

Bir akşam Büyükadada, ekmek darlığı son haddi buldu idi.

Adalar Kaymakamı Yusuf Kenan, ekmek dağıtan fırında gece saat dokuza kadar çalıştı. Şimdi Anadolu Kulübü olan o çağın "Yat" kulübüne, nar gibi kızarmış kıtık kıtır fırancala gönderdi, çünkü o çağın ileri gelenleri o klüpte idiler, O klüpte içerler, o klüpte kumar oynarlar, o klüpte zamparalık ederler, o klüpte de halkın hakkını yerler, o klüpte keyif çatarlar idi.

Has undan yapılmış francalalar gönderildi, sıra süpürge tohumu ekmeklere geldi. Kaymakam Yusuf Kenan, dokuza kadar, her ekmek vesikasını gösterene ekmek verdi. Yetmedi. Beş on kişi ekmeksiz kaldı. Yusuf Kenan, gözleri yaşlı, onları teselliye çalıştı, savaş içindeydik, milletin yokluğa katlanması, fedakârlık etmesi lâzımdı... Halka öğüt veren Yusuf Kenan, klüptekilerin, halk açken, francala yemelerine ağlıyordu...

Saat dokuzu geçe eve gittik, Yusuf Kenanın evine.

Miskin değil, ideal tevekkülün timsali eşi Meliha Hanım kapıyı açtı. İki küçük kızı, Mualla ile Selma babalarını gülücüklerle karşıladı. Meliha Hanım, kocasının elini boş görünce, biraz endişeli sordu:

— Ekmek?...

Adalar Kaymakamı, klübe has francala yollayan, halka geç vakite kadar ekmek dağıtan ve yetiştiremeyen Kaymakam, soruya tek kelimeyle cevap verdi:

— Yok... Halka yetmedi...

Ve o gece, İttihat ve Terakki çağının Adalar Kaymakamının evindekiler, yemeklerini ekmeksiz yediler...

Yusuf Kenan, Cerrahpaşa hastahanesinin dört kişilik bir kovuşunda hayata gözlerini yumdu. Son demlerinde ben o zaman Belediye Daimi Encümen üyesiydim - kendisini özel bir odaya kaldırmak istedim, razı olmadı.

İşte böyle. Yusuf Kenan bunları yaptı, ben yazdım. Sonra?

Nakş-ı Berâb...

Selâmi İzzet SEDES

MERAK

Adamın karısı son derece çirkindi. Bir akşam geç vakit eve döndüğü zaman, karısını, yakın arkadaşlarından birinin kolları arasında gördü. Arkadaşı, onun karısını öpüp okşuyordu.

Adamcağız, arkadaşına:

— Yahu, dedi. Hadi ben mecburum ama, senin zorun ne?..

YENİ ŞEYLER...

Kadın kocasına:

—Bugün kızımızla konuştum. Ona, hayatın bazı gerçeklerinden söz açtım, dedi.

Kolejde okuyan 16 yaşındaki kızını, annesinden iyi tanıyan adam:

— Eee, dedi. Yeni bir şeyler öğrendin mi bari?..

DELİ DEDİYSEK

Akıl hastahanesini dolaşan bir ziyaretçi, kendisini gezdiren doktora:

— Kadın ve erkek hastaları ayırmanız şart mıydı? diye sordu.

Doktor gülümsiyerek cevap verdi:

— Gayet tabiî... Deli dediysek, o kadar da akılsız değiller ya?..

KİMMİŞ?

Bernard Shaw'a sormuşlar:

— Dünyanın en kötü, en huysuz ve çekilmez kadını kimdir?

Üstad gülerek cevap vermiş:

— Yer yüzünde bir tek çekilmez kadın vardır, her erkek onun kendi karısı olduğunu zanneder...

KADINLAR BİRLİĞİ ÜZERİNE :

YAZISIZ

YAZISIZ

— OOO!.. ZEYNEPÇİĞİM EPEYDİR GÖRÜŞMÜYORUZ!..

HÜSEYİN KORKMAZGİL

GAZETEDEKİ KÖPEK

Biri diyor ki, «insan, düşünen hayvandır.» Bir başkası bunu yeter görmüyor olmalı ki, «Hayır» diyor, «insan, ne düşündüğünü bilen hayvandır.» Bunu bir başkası şöyle değiştiriyor, «İnsan, hem ne düşündüğünü, hem de ne düşünmediğini bilen hayvandır.» Daha bir başkası, «Bence insan, sırtüstü yatabilen hayvandır» buyuruyor. Daha bir başkası, «insan, âlet yapabilecek âleti yapan hayvandır» tekerlemesini savuruyor. Ben elektik bir filozof olduğum için bütün bu zırvaları birbirine ulayıp yepyeni bir tanıma varıyorum. Şöyle ki: İnsan, sırtüstü yatarken âletini düşünebilen hayvandır.

Son günlerde hayvanlarla bozdum kafamı. Daha doğrusu hayvanlar bozdu kafamı. Bir toplulukta soluma bakıyorum birkaç tane at, birkaç tane inek, sağıma bakıyorum bir - iki katır, birkaç köpek, üç - beş kedi, sıçan, fil, deve... Kendimden kuşkulanmağa başlıyorum. Elimde olmıyarak kuyruğumu arıyorum. Kuyruğumu bulamamak, birazcık olsun avutuyor beni.

Küçüklüğümden beri hayvanlarla uğraşırım. Daha doğrusu hayvanlar benimle uğraşırlar. Ben de ister - istemez kedilerle uğraşırım. Önceleri döverdim hayvanları, kedilerin kuyruklarına teneke bağlardım. Gide gide bu huyumu bıraktım. Filozofluğum, insanlarla hayvanları karıştırmamla başladı. Yıllardır çıkamadım bu işin içinden. Bir kadınla konuşuyorum, «Nasılsınız efendim? diyorum. Pat burnunu burnuma dayıyor, «Böőö» yapıyor. Birinin koluna giriyorum, «insanlar kardeştir» diyorum. Dişlerini gösteriyor, «Rrrrrr» yapıyor. Birini çenesinden okşıyacak oluyorum, parmaklarım al - kana kesiyor. Biriyle ayni sofrada yerken, birden arkasını dönüp bana bir çifte sallıyor. A.. a! Bakıyorum, beygirle oturmuşum sofraya. Kafam iyice karıştı. İpin ucunu kaçırdım.

— Konuşan köpeği gördün mü?

Dükkâna girer girmez sorulan bu soruya siz benim yerimde olsanız ne karşılık verirdiniz? Ben hiç düşünmeden:

— Konuşan köpek çoook, dedim.

Terzi güldü. Makinaya dayadı başını, güldü.

— Ciddî söylüyorsun, dedi, gazetedeydi..

Peki, yine siz benim yerimde olsanız ne derdiniz buna?

— Olsun, dedim. Gazetede olunca konuşmaz mı? Gazetede konuşan köpek çoook..

Birkaç kişi daha vardı dükkânda, onlar da güldüler. Ama, daha çok terzinin gülüşüne güldüler. İçlerinden biri:

— Çok rumuzlu konuşuyorsun, dedi.

Helâl olsun yâni! Herifteki kafaya bak... Rumuzlu konuşuyor muşum... Daha neler!.. Dininize imanınıza, rumuz var mı benim şu konuşmamda? Ama dedim ya, ben çoktandır karıştırdım insanlarla hayvanları. Onun için neyin rumuzla, neyin rumuzsuz olduğunu bildiğim yok.

— Niye? dedim. Gazetede konuşan köpek olmaz mı? Öyle köpekler var ki, alimallah adamın kafasının içindekinin kokusunu alıyorlar. Hem pekâlâ da konuşuyorlar onlar. Fakat herkesin içinde değil. Öyle yetiştirilmişler çünkü. Belli yerleri var onların konuşmak için. Dışarda bayağı köpektirler, ama kendi özel yerlerine girdiler mi bülbül kesilirler. Efendisinin bir işaretiyle adamın paçasını dağıtan köpekler görmediniz mi siz? Demek ki anlıyorlar. Anladıktan sonra, konuşmak bir iş mi yâni? Bu cins köpeklere Curnal köpeği diyorlar. Işık gördükleri yere doğru ürerler. Bir de Dalkavuk cinsi köpekler vardır. Köpek cinsinin en çok beğenilip tutulan cinsleri bunlardır, bu ikisi...

Ben makinalı tüfek gibi konuşurken terzi sözümü kesti:

— Yok yahu, ciddi söylüyorum. Gazetede resmini gördüm. Bayağı köpek be. Sen hep eğriye çekiyorsun.

— Canım, dedim, gazeteye resmini koymalarına lüzum yok. Biz onları resimsiz de tanırız. Yeter ki bir gazete köşesine oturtsunlar. O orada havhava başladı mı, biz hemen cinsini tâyin edebiliriz. Curnal köpeklerinin özelliklerinden biri, havhav ederken geri - geri gitmeleridir. Hiç bir Curnal cinsi köpek havlarken ileri - ileri gelmez, hep geri - geri gider.

Terzi beni kollarımdan tutup oturttu.

— Öyle marifetli bir köpek ki.. Bak, gazeteyi getireyim de gör..

Yandaki dükkândan gazeteyi getirdi. Tamam beyim, dediğim gibi... Köşeye oturtmuşlardı. Curnal cinsi bir köpekti bu.

— Eee, dedim, ne var bunda? Sen hiç konuşan köpek görmedin mi?

Terzi, gazetedeki köpeğin marifetlerini anlatmağa koyuldu:

— Azizim, köpeğin kulaklarına kulaklığı takmışlar. Kulaklık takılınca hayvan önce bir şaşırmış, sağa sola koşup durmuş. Sonra bakmış ki tatlı sesler geliyor kulağına, hemen oraya yatmış, başlamış dinlemeğe. Dinlerken dinlerken, bu sefer de başlamış tatlı sesler çıkarmağa. Bu hal, köpeğin sahibinin dikkatini çekmiş.

Sözü ben aldım yine:

— Gayet tabiî, dedim. Zaten hep kulaklarına söylenen gibi havlarlar. Önce sağı solu şöyle

Kurbanlık koyunlar ancak belirli yerlerde satılacak. (Gazeteler)

— BU BELİRTTİĞİM DAİRENİN DIŞINDA SATIŞ YAPARSAN CEZA YAZARIM ANLADIN MI?

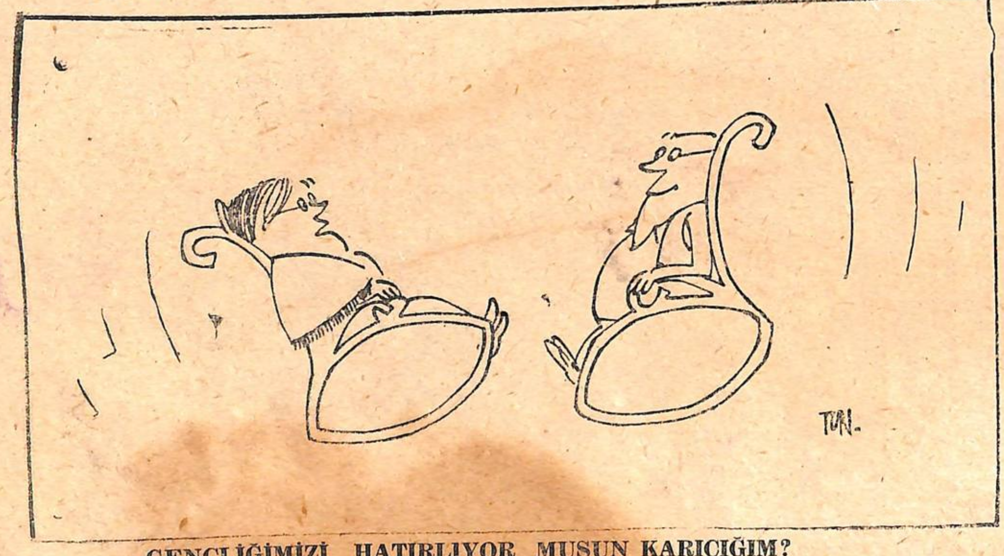

— GENÇLİĞİMİZİ HATIRLIYOR MUSUN KARICIĞIM?

YAZISIZ

bir dalarlar, ısırır, dişlerler, ondan sonra da kulaklarına tatlı sesler gelmeğe başlayınca bir kö şeye kıvrılır, ışıktan yana havlamağa dururlar.

Terzinin kaşları çatıldı:

— Yok yahu, öyle değil. Bırakmıyorsun ki anlatayım. Kulağına tatlı sesler gelmeğe başla yınca hemen oracığa yatıp bacaklarını geriyor. Sonra da gülüyormuş gibi, gıdıklanmış gibi sesler çıkarıyor. Kulaklığı ala - cak oluyorlar, kızıyor.

— Tamam tamam, dedim, aynen öyle olur. Yeni bir şey, alışmadıkları birşey gördüler mi önlerine geleni dişlerler, sonra bakarlar ki tatlı sesler geliyor kulaklarına, yatar keyiflerine ba karlar. Bilirim bu köpekleri.

Terzi, eliyle ağzımı kapattı:

— Sus! Sen bugün hikâye yaz mışsın. Vallahi hikâye yazmış - sın. Gözlerinden belli senin. Ne desem eğriye çekiyorsun.

— Yoo, dedim, yazmadım. Ama şimdi yazıyorum işte. Sonra ne olmuş köpek? Tabii meşhur oldu gitti...

Oradakilerden biri, «Bizim bir köpek vardı...» diye başlayınca terzi hemen sözü aldı:

— Sonra ne oluyor, biliyor musun? Sahibi bakıyor ki çok marifetli bir köpek. «Ulan» diyor, «ben bundan servet yapabilirim. İt sesinin insan sesine karıştığı bir memlekette bundan büyük bir fırsat olmaz.» Böyle diyor ve köpeği kafese koyduğu gibi büyük şehirlerin yolunu tutuyor. Çok para kazanıyor.

Oradakiler, ne diyeceğim diye yüzüme bakıp duruyorlardı:

— Tamam be usta, dedim. Demek ki sahibi de köpekten akıllıymış. Öyleya canım, konuşan köpekten servet yapılamaz mı? Belki yazı da yazıyordur. Dediğin gibi, insan sesinin köpek sesine karıştığı bir memlekette böylesi köpeklerden para kazanılmaz mı? Tak boynuna bir ip, pazar pazar dolaş. Hattâ bu cins köpekler, kulaklarına söylenileni aynen tekrarlıyabilirler. Ben onun için çok karıştırıyorum. Acaba konuşan insan mı, yoksa hayvan mı, diye...

Terzi, ıslak gözlerini elinin tersiyle ovduktan sonra:

— Elimize böyle bir köpek geç mez ki.. diye hayıflandı.

Oradakilerden biri:

— Orası öyle, dedi. Bizim bir öküz vardı..

O da öküzünün marifetlerini sayıp döktü. Baktım, söz köpekten öküze geçti, belki ordan da katıra, ata, deveye geçecek.

— Öküz de konuşur, inek te, katır da, dedim. Hepsi konuşur. Şu insanı da bir konuşturabil - sek...

Gazetedeki köpek, paçama sal dıracak gibi bakıyordu bana.

— Aman al şu gazeteyi, dedim terziye. Zaten yıllardır paçamızda dişlenmedik yer kalmadı, bir diş te bundan almıyalım.

Terzi başını sallıyarak güldü:

— Yok yok, sen bugün hikâye yazmışsın...

Hüseyin KORKMAZGİL

dünyada
Neler oluyor

TERS AKAN NEHİR

Derleyen : Suavi SÜALP

Vodresa'da Tüaod nehri son günlerde ters akmaya başlamıştır. Bunu derhal ön plâna alan Şehir Meclisi Başkanı Mösyö Marier, nehrin kıyısındaki bü - tün binaların yerlerini değiştirmiş. Yani nehrin sağ tarafındakileri sola, soldakileri de sağa naklettirmiştir. Bu suretle nehrin yine kendilerine eskisi gibi, ayni yönde akmasını sağlamış - tır. Bu başarısından dolayı Şehir Meclisi başkana gayet kıymetli bir pusula armağan etmiştir.

DÜNYANIN EN ROMANTİK ADAMI

Sen Jemo da her sene yapılan Dünyanın en romantik adamı yarışmasını kırküç yaşındaki Jan Malarme kazanmıştır. Yarışmanın sonunda gazetecilerin:

— «Nasıl en romantik adam oldunuz?» Sorusuna karşılık Malarme:

— «Günde onbeş kadar roman okuyarak» diye cevap vermiştir.

YENİ BİR KADIN KASABI

San Fransisko da Jack Mor - gan adında birinin geçenlerde evine yapılan baskında 120 çift kadın bulunmuştur. Bu kadın kasabının, öbür kasaplardan ayrılığı, kadınları tuzağına düşürdükten sonra kaçak olarak kesip damgasız satmasıdır.

ENTERESAN BİR TOHUM

Karakışta çiçeğe çok meraklı biri çiçek tohumu almak için, çiçekçiye gitmiş. Alacağı çiçek tohumlarını seçerken bir kenarda ufak bir şişenin içinde, o ana kadar görmediği sarı renkte tohumlar görmüştür. Meraklı çiçeksever bir zaman şaşkın şaş kın meşhur şişeyi inceledikten sonra satıcıya dönerek: «Şey affedersiniz. Bu şişenin içindeki ne tohumu?»

Adamın bu sorusuna karşılık, satıcı birden telâşlanarak şişeyi adamdan kapmış ve:

— «Hiç.. onlar size yaramaz. Bana ait tohumlar» demiştir.

SABIK BAKANLAR DA MENDERES'İ İTHAM ETTİ

(GAZETELER)

YAZISIZ

BEKLİYEMEZMİŞ

Gecenin geç saatinde, içkili bir toplantıdan eve dönüyordu. Yol kenarında çalışan işçilerden birisine sordu:

— Heey! Burada ne yapıyorsunuz yahu?

İşçi:

— Tünel kazıyoruz, diye cevap verdi.

— Nereye gidiyor bu tünel?

— Nehrin altından karşı kıyıya?

— Peki, bu iş ne kadar sürecek?

— Eh, 3-4 yıl sürer.

Sarhoş şöyle bir düşündü. Sonra:

—Benim evim de karşı kıyıda ama, bu kadar bekliyemem, dedi. Vapura yetişeyim daha iyi...

★

UZAYLA İLGİLENENLER

Uzaya atılan Vostok hava gemisi en fazla kimleri ilgilendirdi biliyor musunuz?.. Uzay uzmanlarını mı? Hayır!.. Demir perde ülkelerini mi? Hayır!.. Hür dünyaya mı? Hayır!.. Çeşitli bilim kollarında çalışan bilginlere mi?.. Hayır, hayır, hayır... Uzaya atılan hava gemisi en çok bayanları, bilhassa yaşlı hanımları ilgilendirdi...

Neden mi? Çünkü: Uzay gezisi insanları gençleştirecekmiş...

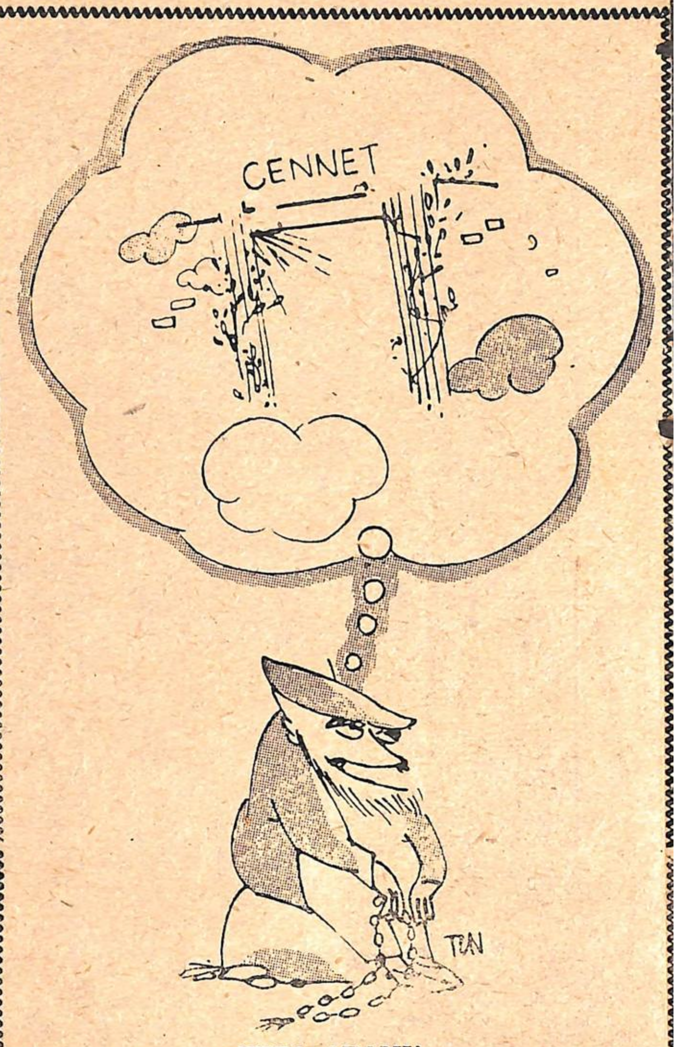

FEZA ADAMI!..

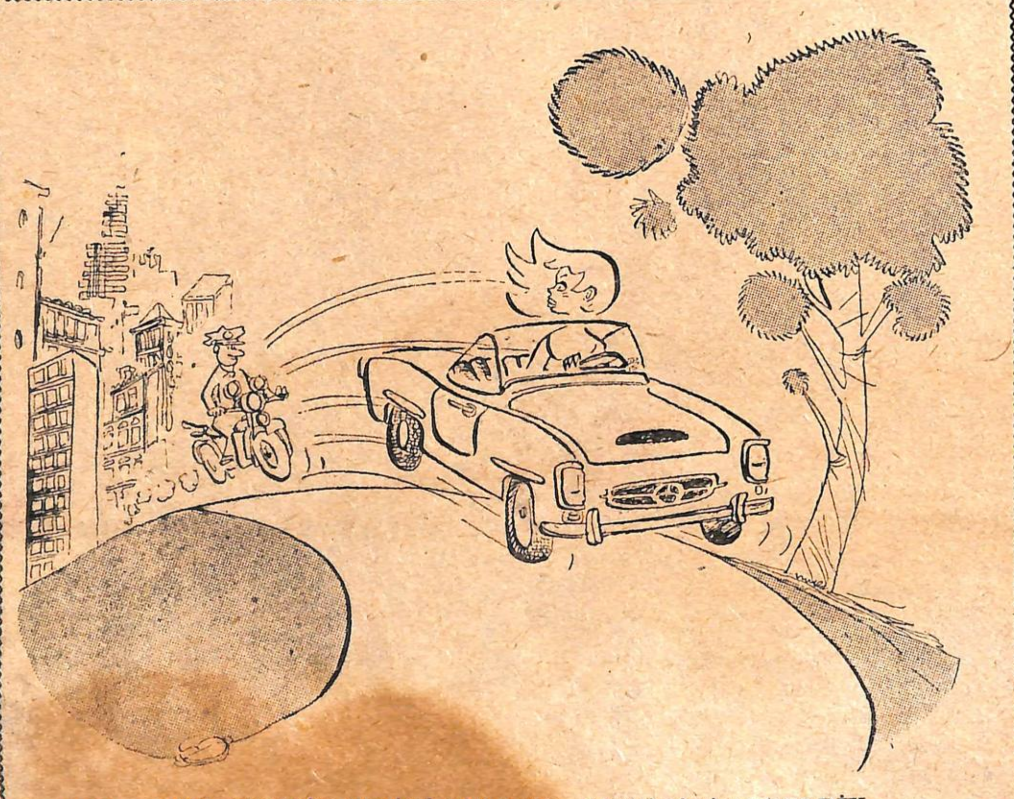

KIZ — RİCA EDERİM PEŞİMİ BIRAKIN, MUHİTİMİZE GELDİK...

CİNLER DOLAŞACAK

Şehirde acaip ve pejmürde kılıklı adamlar toplanacakmış...

Hoppala...: Desenize sokaklarda in cin top oynayacak...

★

ÜFÜRÜKÇÜNÜN İYİSİ

Paşabahçede bir üfürükçü polise muska yazarken enselenmiş...

Tam sanatkâr adammış... Üfürükçünün iyisi polise mus ka yazar...

★

UCUZLUĞA DİKİZ

Yıldız Park'ındaki Malta köşkünde fakir halk için bi gazino açılmış... İlgililer ucuz luğun bir örneği olarak bu gazinonun fiat listesini yayın ladılar.. Buna göre pirzola piftek 350, ciğer ızgara 200, sa lata ve börek 125, bira 185, bi kadeh rakı da 100 kuruş..

Ohh, maşallah!.. Ucuzluk böyle olursa pahalılık nası olacak acaba?..

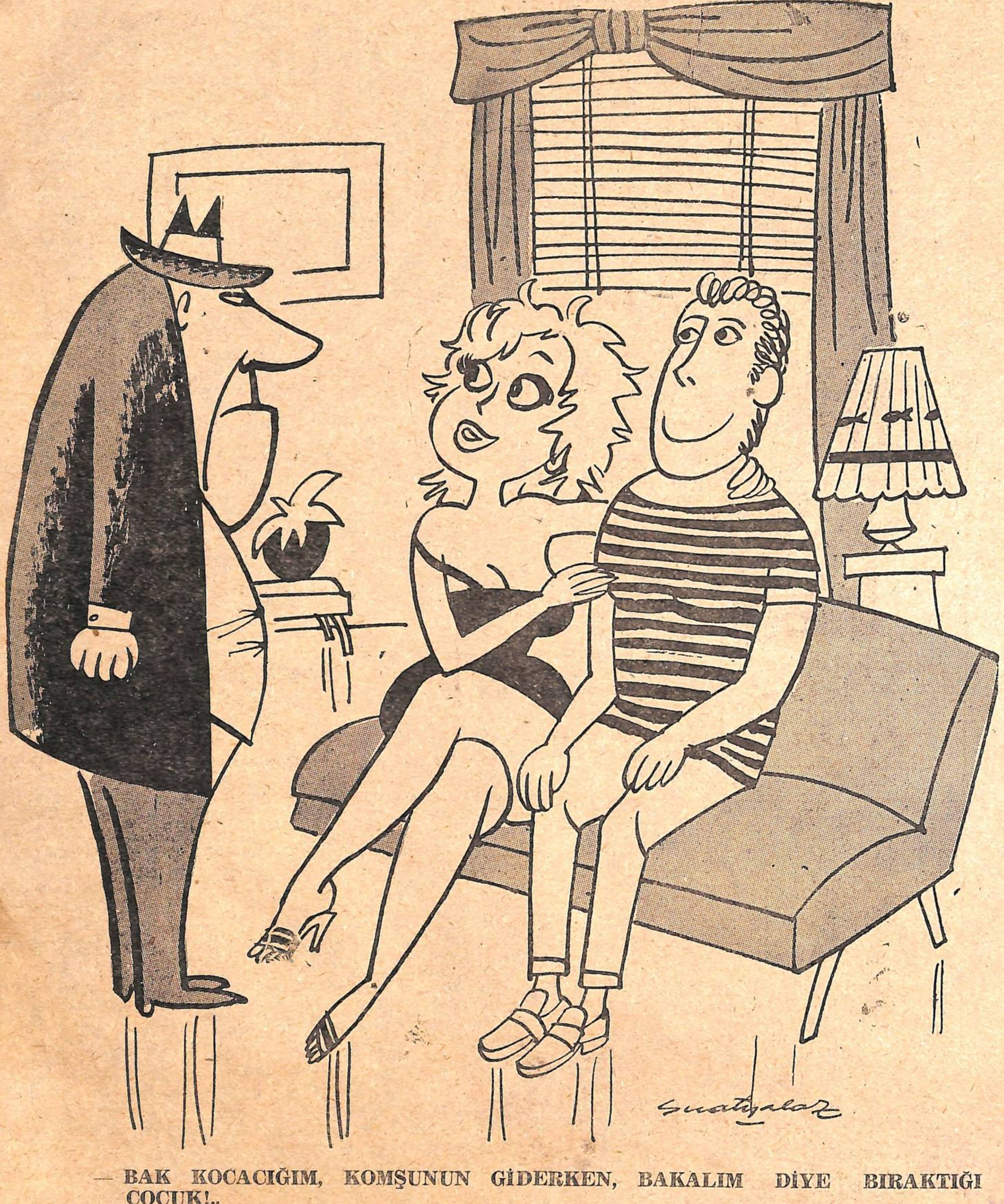

— BAK KOCACIĞIM, KOMŞUNUN GİDERKEN, BAKALIM DİYE BIRAKTIĞI ÇOCUK!..

MEĞER

Bir şirketin direktörüydü. Akşam eve döndüğü zaman onun sıkıntılı halini gören karısı:

— Ne o? dedi. Galiba fena bir gün geçirdin?..

— Ofisdeki kâtip delikanlıya kızdım. Ne zamandan beri ona bir ders vermek niyetindeydim. Bugün gene yanıma geldi. Büyük annesi'nin cenaze töreni için izin istedi. Bu masalı yutmadım tabiî... Ona ders olsun diye, cenaze törenine beraber gidelim dedim.

Karısı:

— Yaa? dedi. Adamcağız fena halde bozulmuştur?

Direktör başını salladı:

— Ne diyorsun yahu? Meğer doğru söylemiş. Mezarlıkta sıkıntıyla kıvranıp durdum...

ALPLÂÇİN

Milletvekili Alberto Vivaldi, sağ elini paltosunun sağ cebine sokarak, evinin kapısında bir an durdu. Sonra sağ adımını attı. Hızlı hızlı yürüyerek, caddenin sağ tarafındaki kaldırıma geçti. Yürürken daima sağına bakıyor, sol tarafından geçen tanıdıkları olsa dahi onları görmemezlikten geliyordu. Eh, böyle yapması da gayet tabii bir şeydi. Çünkü kendisi, parlamentoda sağcıların en ileri gelenlerinden birisi, aynı zamanda da sözcüsüydü.

Sayın milletvekili Vivaldi, her hangi bir yerde sol tarafda oturmaz, sol kelimesini, sol elini kullanmaz ve yolun sol tarafından asla yürümezdi. Hani mümkün olsa, sol gözünü ve sol ayağını da kullanmıyacaktı. Onu en çok üzen şey, insanların kalbinin sol tarafda bulunmasıydı.

Alberto Vivaldi'nin sağ adımını atarak evinden çıktığı an, şehrin başka bir semtinde, bir başka milletvekili, Benito Zavetti de, sol eli tirençkotunun sol cebinde, sol adımını atarak evinin kapısından çıkmış ve hızlı hızlı yürüyerek caddenin sol tarafındaki kaldırıma geçmişti.

Benito Zavetti, parlamentoda solcuların ağzı en çok lâf yapan sözcüsüydü. Kendisini, daima sol tarafa sol gözüyle bakmağa zorunlu hissettiği için sağ gözünü bir bandla kapatmıştı. Sayın milletvekili Zavetti, «sağ» kelimesini hiç kullanmadığı gibi, «sağlam», «sağlık», «sağnak», benzeri «sağ» hecesiyle başlıyan kelimeleri ağzına almazdı.

Ona en ağır gelen şey, sağ eli yerine sol elini kullanmağa bir türlü alışamamış olmasıydı. Bu yüzden, kendisi tek satır yazmaz, yazılarını bir başkasına yazdırırdı.

Bu gün, her iki milletvekili için de çok önemli bir gündü. Kuzeydeki madenler ve bu madenlerde çalışan işçilerin durumuyla ilgili meclis görüşmeleri başlıyacaktı. Gerek Vivaldi. Gerekse Zavetti de, partilerinin sözcüleri olarak konuşma yapacaklardı.

Her iki milletvekili aynı anda, biri şehrin sağ tarafından ve sağ kaldırımından yürüyerek, öteki de şehrin sol başından ve sol taraf kaldırımlarda yürüyerekten meclis kapısına geldiler.

Karşılaştıkları zaman, kibar ve fikir haysiyeti olan düşmanlar gibi biribirlerini selâmladılar. Bu esnada birisi sağ elini, öteki de sol elini kullanmıştı.

Sonra, Vivaldi kapıdan sağ ayağını, Zavetti de sol ayağını atarak meclis binasına girdiler.

Yanyana kantine doğru yürüdükleri sırada, Vivaldi sağda, Zavetti ise soldaydı. Kantine girdiler ve orada sadece bir tek boş masa bulunduğu için aynı masaya oturdular.

Meclis kantini ayrı ayrı partilere mensup üyelerle tıklım tıklım doluydu. Biribirlerine akla kara, geceyle gündüz, toprakla deniz kadar karşı olan iki millet vekilinin aynı masaya oturması üzerine, salonda bir sessizlik oldu. Herkes, kaçınılması imkânsız bir çatışma ne zaman başlayacak diye soluğunu tutmuş, öylece bekliyordu.

Vivaldi ve Zavetti, içlerinde biraz sonra yapacakları konuşmaların metinleri bulunan ve birbirinin eşi olan çantalarını masanın üstüne bırakmışlardı.

Vivaldi birden ayağa fırladı. Sanki pantolonunun paçasından ateş almıştı.

— Kalkınız Sinyor Zavetti, diye bağırdı. Lütfen kalkınız ve hemen yer değiştirelim. Yanlış taraflarda oturmuşuz.

— Yanılıyorsunuz Sinyor Vivaldi. Siz zaten yanlış, ters tarafdasınız, dedi. Yanlış safda bulunmaktan korkuyorsanız, bu raya, benim yanıma gelip oturursunuz. Fakat benim yer değiştirmem bahis konusu olamaz.

Sağcı Vivaldi başını salladı:

— Söylemek istediğim o değil diye cevap verdi. Politik bakımdan kimin ters tarafı tuttuğu gün gibi meydanda bir şey. Benim kastettiğim, şu andaki coğrafi yerlerimiz... Siz sağdasınız, ben ise - kendimi asla affetmiyeceğim - solda oturmuşum...

Zavetti, ensesinden aşağı doğru bir akrep tutuyormuşcasına yerinden sıçradı. Şöyle bir bakındı. Sol eliyle sol tarafını yokladı. Soluna bakındı. Sonra rahat bir soluk aldı.

— Politik fikirleriniz kadar, coğrafya bilginiz de ters sinyor Vivaldi. Bu durumda, bir yanlışlık düşünülemez.

Vivaldi, bilgiç bilgiç başını salladı.

— Evet ama, siz masanın sağ tarafında oturuyorsunuz, ben sol tarafında...

Zavetti, bir matematik problemi çözermiş gibi uzun uzadıya düşündü. Sonunda:

— Peki ama, sizin solunuzda oturursam, masanın sağ tarafında oturmam gerekiyor, dedi. Bunun çaresi yok.

Vivaldi de:

— Öyle, diye söylendi. Masanın sağında oturursam, ben de sizin solunuza düşüyorum. Sizin sağınızda oturmağa kalkışırsam, bu sefer de masanın solunda oturmam şart...

Politikanın ünlü iki rakibi enine boyuna düşündüler. Nihayet şu karara vardılar: Otururken masayı değil, birbirlerinin durumunu esas tutacaklardı. Masanın politik bir şahsiyeti yoktu. Bu durumda, masanın sağında veya solunda oturmak da bir şey ifade etmezdi.

Bu karara göre oturduktan sonra, çok geçmeden hararetli bir politik tartışmaya daldılar.

Vivaldi:

— Sinyor Zavetti, diye söze başladı. Müsaade buyrun da, sizin bir vatan haini, bir satılmış olduğunuzu arzedeyim. Kuzeydeki madenler ve bu madenlerde çalışan işçilerle ilgili fikirleriniz başka türlü izah edilemez.

Solcu Zavetti acı acı gülümsedi.

— Sinyor Vivaldi, söylediklerinizin tek kelimesini bile değiştirmeksizin, sizin için düşündüklerimin aynını ifade edebilirim.

— Sinyor Zavetti, siz yabancı bir rejimin, tek çaresi zorbalık ve sinsilik olan bir politikanın kiralık çığırtkanısınız.

— Sinyor Vivaldi, sizin, doy-

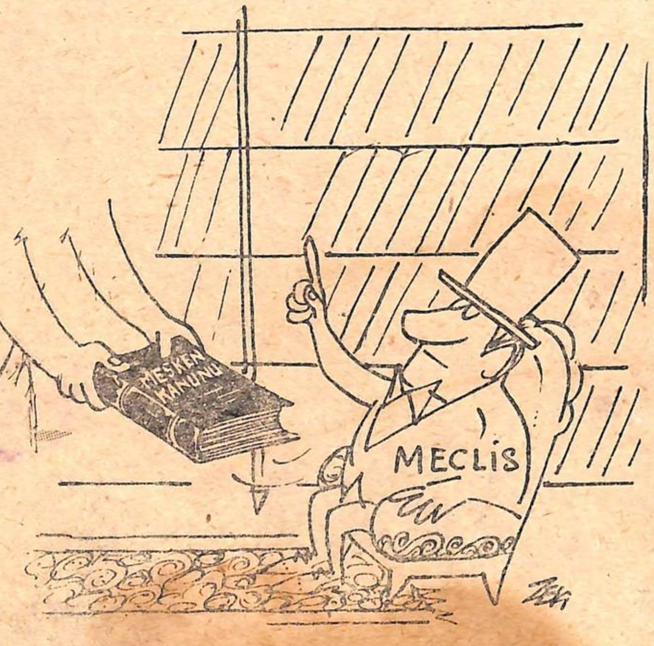

Mesken kanunu tasarısı Meclise verildi. (Gazeteler)

— ŞURAYA KOYUVER!..

KÜÇÜK FARK

Çiftçi, kasabaya bir katır almağa gitmişti. Pazar yerinde, bir katırı yularından tutmuş bekliyen satıcının yanına yaklaşıp:

— Katıra ne istiyorsun? diye sordu.

— Sadece 100 dolar...

Çiftçi:

— 5 dolar veririm, dedi.

Satıcı hiç düşünmeksizin, katırın yularını çiftçiye uzattı ve:

— Katır senindir yabancı, dedi. 95 dolar gibi küçük bir fark için seni kıracak değilim a...

KONFERANS

Doktor konferansını şu şekilde sonuçlandırdı:

— İnsanda çift olmıyan uzuvlardan biri mevcut olmadı mı, öteki daima daha fazla gelişir. Meselâ, bir gözü olmıyanın öteki gözü daha iyi görür. Bir kulağı olmıyanın öteki kulağı daha iyi işitir..

Dinleyiciler salonu terkederken içlerinden biri yanındakine:

— Doğru diyordu. Topalların bir bacağı kısa olunca öteki daha fazla uzar ve yürümesi aksar. Doğrusu iyi konuştu doktor.

mak bilmiyen bazı keselere yaslanmış, beslenmek için geriliği olta yapan menfaatperest bir zümrenin kuklası olduğunu söylemekle yetineceğim.

— Zavetti, siz aşağılık bir...

— Vivaldi, siz çamurdan beter...

— Sen ipliği pazara çıkmış...

— Senin ne mal olduğunu...

— Bayağı ve...

— Aşağılık...

Politik tartışma, bu hizadan da aşağı düşerek bir hayli devam etti. Sonunda, solcu milletvekilinin sol ayağı, sağcı milletvekilinin de sağ yumruğu işe karışmak üzereyken, kantinde bulunan bağımsız milletvekilleri araya girdiler.

Zaten meclis oturumu da başlamak üzereydi. Bütün milletvekilleri geçtiler.

Bağımsız bir üye tarafından, kuzeydeki madenler ve bu madenlerde çalışan işçilerle ilgili olarak verilen kanun tasarısı açıklandıktan sonra sözü sağ kanadın sözcüsü Alberto Vivaldi aldı. Kürsüye çıktı. Sağ elinde tuttuğu metne sağ gözüyle bakarak konuşmasına başladı.

Daha bir kaç cümle okumuştu ki, meclis salonunda bulunan bütün üyeler donakaldılar... Alberto Vivaldi, sağcı partinin, dolayısiyla da kendi fikir ve görüşlerinin tamamen aksini, solcuların tezini savunuyor, bir sağcının ağzından asla çıkmaması gereken kelimeleri arka arkaya sıralıyordu.

Az önce kantinde bulunan milletvekilleri meselenin içyüzünü anlamakda gecikmediler. Alberto Vivaldi, meclis salonuna geçeceği sırada, yanlışlıkla solcu Zavetti'nin çantasını almış, şimdi de onun söyliyeceği sözleri söylemekteydi.

Vivaldi konuşmasını bitirdi. Sayın meclis üyelerini sevgi ve saygıyla selâmladı. Ödevini yapmış bir adamın iç rahatlığıyla gidip yerine oturdu.

Şimdi, bütün milletvekilleri, solcu partinin sözcüsü Zavetti'nin ne yapacağını ve söyliyeceğini merakla bekliyorlardı. Öyle ya, onun söylemesi gereken sözleri, sağcı partinin resmi sözcüsü söylemiş, ona hiçbir iş bırakmamıştı.

Zavetti kendisinden emin bir tavırla kürsüye çıktı. Salona fiyakalı fiyakalı baktı.

Sonra:

— Arkadaşlar, diye söze başladı. Politikada esas şudur: Sizin doğru bildiğiniz şeyleri, taban ta bana zıt inanç ve görüşde olduğunuz bir kimsenin ağzından du yarsanız, yapacağınız, yapmanız gereken şey onun sözlerini çürütmektir. Çünkü politika sizin haklı olduğunuzu, doğru düşündüğünüzü ispatlamaktan ziyade, politik rakibinizin yanlış ve çarpık düşündüğünü, haksız olduğunu ispatlamak san'atıdır.

Ve aslında Alberto Vivaldi'nin söylemesi gereken sözlerle, onun tarafından söylenmiş olan kendi fikirlerine çatmağa, saldırmağa koyuldu...

ALPLÂÇİN

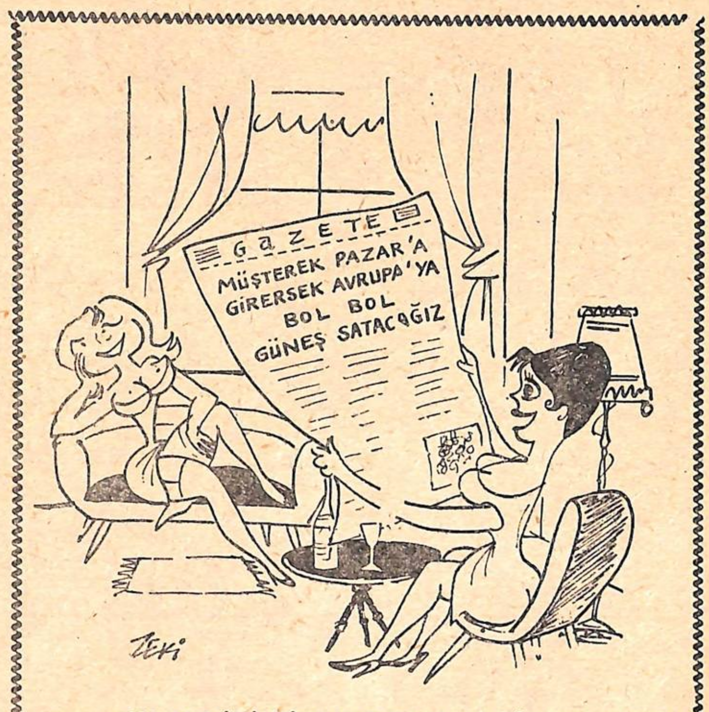

— OH NE İYİ BİZDE O ZAMAN GİDER AVRUPA'DA GÜNEŞ BANYOSU YAPARIZ!..

AYAKLARIMI YESİN

Trabzon köylerinden zengin bir adam hastalanır. Kalkar tâ İstanbul'a gelir, en değerli doktorlardan birine muayene olur. Doktor kendisine iyi bir reçete, bir de rejim listesi verir.

Trabzonlu vapura biner, güvertede dolaşırken, her nasılsa, rejim listesini denize uçurur. Bir telâştır alır onu. Artık iş işten geçmiştir.

Köyüne gelir. Günlerce İstanbula gidecek birini bekler. Aradan aylar geçer, neyse biri çıkar. Adam arkadaşına doktorun adresini verir. «Aman» der, «Gör oni, neler yiyeceğumi tekrar bir kağıda yaziversun.»

Arkadaşı İstanbul'a geldiğinde doktorun muayenehanesini bulur. Epeyce bekledikten sonra doktora çıkar. Doktor o gün çok hasta bakmış olduğundan yorgun ve sinirlidir. Bir kaç ay önce rejim listesi verdiği adamı hatırlamasına da imkân yoktur. Sinirli sinirli söylenir:

— Sen söyle o arkadaşına. Ne yiyeceğini bir kaç ay sonra sormıya kalkmış. Ayaklarımı yesin.

Adam bunu gerçek kabul ederek sâfiyetle oradan uzaklaşır. Aradan bir kaç saat geçer. Aklına bir şey gelmiştir. Nefes nefese tekrar doktorun muayenehanesine gelir. Muayenehane kapalıdır. Evini bulur ve uyandırır doktoru:

— Doktor bey der. Siz arkadaşum içun, ayaklarimi yesun dediniz. Acep ayaklarinizi yemeye o mi buraya gelecek, yoksa siz mu oriya gideceksunuz?

ALKOL

İki sarhoş konuşuyorlardı:

— Alkol içmek mikropları öldürürmüş diyorlar, doğru mu?

Diğeri elini salladı:

— Boş yere düşünüp, yorma kafanı - Mikropların alkol içtiği nerde görülmüş?

İŞİN DOĞRUSU

Kitapları binlerce satan, evde kalmış kızların gözde yazarlarından biri, yaptığı bir röportaj sırasında:

— Yazı yazmaya hiç istidadım olmadığını ancak 40 yaşında anlıyabildim, dedi.

— Yaa, peki. Sonra ne yaptınız?

— Bir şey yapamazdım ki? İş işten geçmiş, artık meşhur olmuştum.

BARİ ECELİMLE...

Doktorun bekleme odasında sıra beklemekten hafakanlar basmıştı. Üstelik ihtiyardı. Nihayet dayanamıyarak ayağa kalktı, yürüdü:

— Gideyim de evde ecelimle öleyim bari, diye söylendi.

***

VİTAMİN

— Yediğiniz meyveyi kabuğuyla yeyin. Meyve kabukları safi vitamindir. En çok hangi meyveyi seversiniz?

Hasta:

— Hindistan cevizini doktor bey.

BİLMEMEK AYIP DEĞİL

HAZIRLAYAN — SUAVİ SÜALP

Bu dünyada herkes kendini çok fena halde bilgiç sanır. Evet, gerçekten böyle adamlar da aramızda vardır fakat bu gibiler son derece mütevazi olup biraz bile olsun bu numaralarını çaktırmazlar.

İşte ben böyle bilgi küpü bir herif olduğum halde çok cahil bir adam gibi görünürüm.

Bundan üç ay evvel Dünya beynelmilel bilginler konfederasyonuna genel sekreter seçildikten sonra tanındım ve dört lejyon Hüsnü ile iki kilo pişmaniye kazandım!...

Size bütün bu tıraşı geçmemin nedeni - ille siz de benim gibi tanınmış bir bilgin olasınız diye değil, sadece bu satırlarda öğreneceğiniz en nadi de bilgileri meselâ bir aile toplantısında, - veya ne bileyim ben, tramvayda, vapurda, otobüste ve genel olarak bütün kalabalık yerlerde döktürüp fiyakanızı yapmanız içindir. Şimdi gelelim dersimize...

I. DERS:

TARİH

İnsanoğlu piyasaya çıktığından beri ilk olarak geçmişini merak etmiştir. Hızlı tarihçilerden Abdullah Kadim'e göre tarih (İnsan oğlunun geçmişini, tam yedi göbek önceki sülâlesini arayıp meydana çıkaran son derece kıyak bir ilimdir). Heredoytan'a göre de tarih (Bundan önce ne olmuşsa hepsi tarihtir.) Bana göre ise, (tarih 23/Nisan/1926 dır. Çünkü o gün benim doğum günümdür. Şimdi gelelim asıl derse:

İlk insan olarak dünyaya Adem Baba geldi. Daha evvel dünyada kimse olmadığı için, dedemiz olan bu herifin nereden geldiği meçhuldür. Adem bir zaman sonra bekârlıktan bıkınca, ormanda anadan doğma dolaşan bir kıza evlenme teklif etti. Kız, ona önce yüz vermedi. Fakat zor kullanması karşısında Adem'i karakola şikâyet etti. Zorla kadına sataşma suçundan altı ay yiyen Adem, içerden çıkınca en iyi elbiselerini giyerek kızı babasından resmen istedi ve evlendiler. Havva'nın herşeyi iyi hoştu fakat şeydi; ayıptır söylemesi kısırdı. Adem ne çareye baş vurduysada kadın bir türlü doğum yapmıyordu. Çocuğu çok seven Adem, yapacak başka bir şey olmadığını anlayınca, Hidayet adında bir kadınla metres yaşamıya başladı ve işte Habil ile Kabil bu kadından oldu. Bu iki kardeşin huyları hiç biribirine benzemiyordu. Habil ne kadar kalın kafalıysa Kabil aksine zekiydi. Yalancılık, düzenbazlık, kalleşlik, dolandırıcılık gibi ne kadar adi huy varsa Habil bunları rahatça yapıyordu. Kabil ise kibar, terbiyeli, iyi kalpli ve çalışkandı. Anaları ölünce Adem onları yanına aldı. Daha ilk günde Habil üvey annesine sulanmıya kalktı. Havva önceleri ona ciddi davrandıysa da sonra o da bu numaraya zamanla yattı. Kabil evin içinde dönen bu terbiyesizliğe daha fazla tahammül edemiyerek olanları babasına ispiyonladı. Adem hepsini evden kapı dışarı etti. Habil Havva'yı alarak doğuya, Kabil batıya doğru yola çıktı. Yuvası darmadağınık olan Adem de insanlardan nefret ederek bir mağaraya kapandı.

İşte bundan sonra Habil'in soyundan gelenlerle, Kabil'in soyundan gelenler arasında sonsuz bir savaş başladı Ve bu çarpışmayı daima Habilzadeler kazandı. İşte tarih adıyla okullarda okuttuğunuz dersin özeti budur. Şu da çok önemli bir gerçektir ki HER HABİL İÇİN HERŞEY BİRAZ KAABİLDİR.

Suavi SÜALP

KOMİK YANLIŞLIK

İngiltere'de bazı suçların cezası kırbaçla dövülmektir. Gene böyle bir kırbaçlama sırasında, kırbaçlanan adam kahkahalarla gülüyordu. Kırbaç darbeleri şiddetlendikçe, adam da daha fazla keyiflenir gibiydi.

Orada bulunanlardan birisi dayanamıyarak sordu:

— Kırbaçla dövülmekte böyle gülünecek ne var be adam?

Öteki, gülmesini güçlükle kesti:

— Gülmiyeyim de ne yapayım? Yanlış adamı dövüyorsunuz da ona gülüyorum. Dövülmesi gereken ben değildim. Bir hata yaptınız.

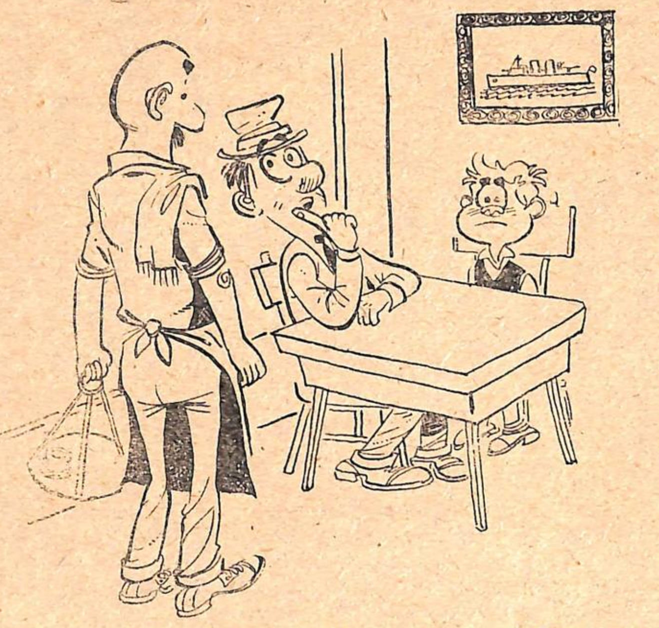

Kahvelerde kitap bulundurulacak. *(Gazeteler)*

— BANA BİRÇ AY, ÇOCUĞA DA BİR 10 DERSTE SEKSOLOJİ GETİRİN LÜTFEN...

ZARARLARI

İrlândalı bir rahib, içkinin zararlarından bahsediyordu:

— İçki, başkalarıyla tartışmanıza, bu işin kavgayla sonuçlanmasına, hattâ onlara silâh çekmenize ve hedefe isabet ettirememenize sebep olur.

YAZISIZ

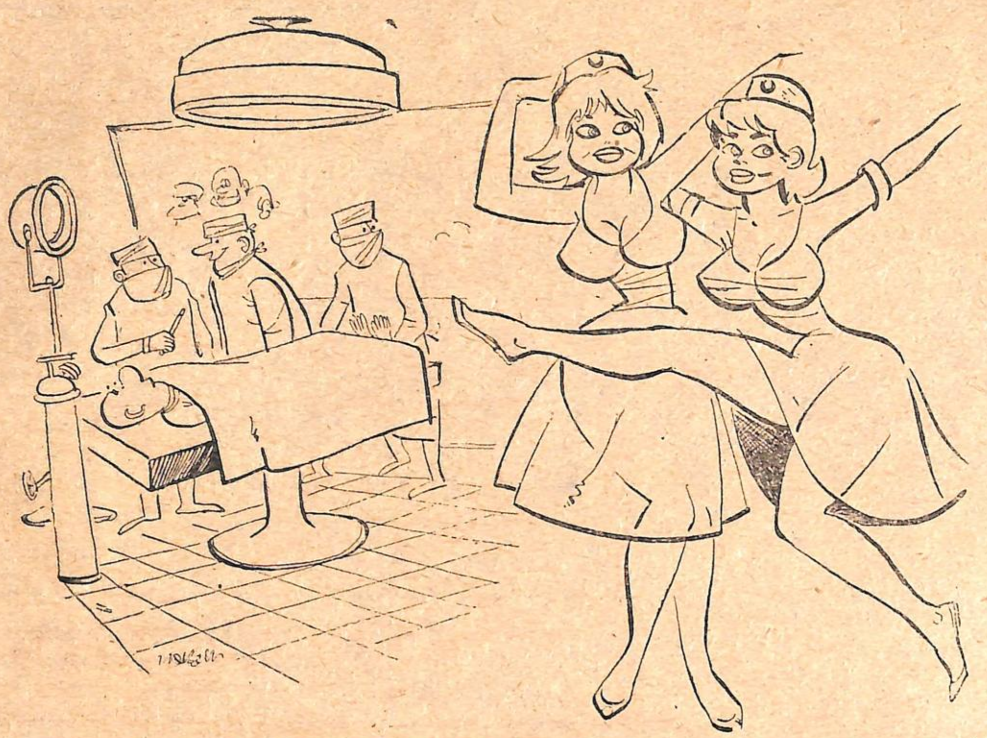

Üniversitede televizyonla ameliyat gösterildi. *(Gazeteler)*

DOKTOR — TELEVİZYONDA GÖS TERİLECEKMİŞ!..

DÜŞÜNCELİ ÖĞRENCİ

Öğretmen, öğrencilerden bi risine sordu:

— Dünyanın biçimi nedir?

Öğrenci:

— Dünya küre biçimindedir, diye cevap verdi.

— Peki, nereden biliyorsun?

Öğrenci kısa bir müddet düşündü. Sonra:

— Şu halde kare biçimindedir, dedi. Sizinle tartışacak değilim ya?

AMERİKA'DA

Orta yaşlı bir kadın, pencereyi temizlerken dengesini kaybetmiş, aşağıya, çöp tenekesinin içine düşmüştü.

Oradan geçen bir Çinli, çöp tenekesindeki kadını gördü ve kendi kendisine söylendi:

— Şu Amerikalılar çok müsrif insanlar doğrusu. Kadını işe yaramaz diye çöp tenekesine atmışlar, halbuki en azından 10 yıl daha faydalı olurdu...

YAPACAK NE VAR Kİ?..

Adam, kalabalık bir meclisde anlatıyordu:

— ...Aslanla yüz yüze geldim. Önce, dik dik gözlerine baktım. Yalnız ve silâhsızdım. Yapılacak bir şey yoktu. Bana doğru yaklaşıyordu. Boğazına sarılayım dedim. Sıcak soluğu yüzümü yalıyordu. Doğrusu tehlikeli bir durumdaydım. Ansızın karar vermem gerekiyordu. Sonunda kararımı verdim ve...

— Ne yaptınız?

— O kafesin önünden ayrılıp, yandaki kafesde bulunan hayvanları seyre gittim.

trafik tevfik

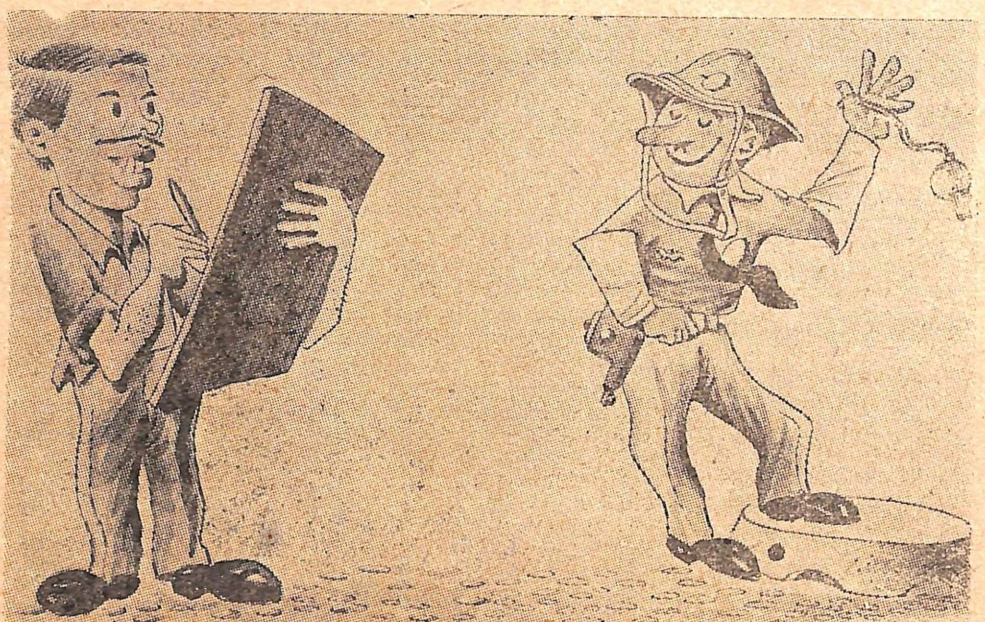

ORHAN DOĞU TRAFİK TEVFİK'İ ÇİZERKEN

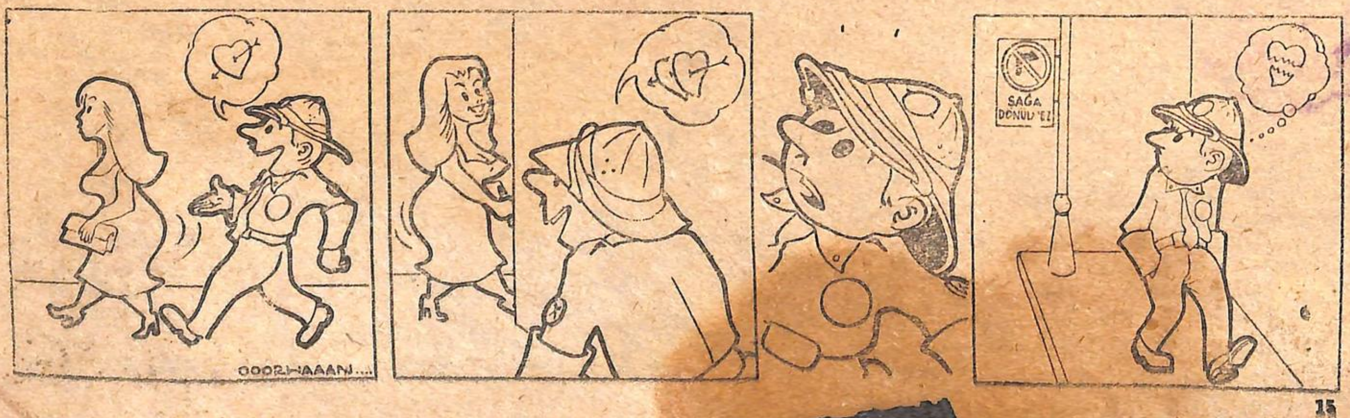

KORKU DAĞLARI BEKLER

Küçük çocuk, babasının yanına yaklaşarak sordu:

— Baba, sen bir atdan korkmazsın değil mi?

— Tabii korkmam.

— Kocaman bir örümcekten?

— Ondan da korkmam...

— Peki, hiç durmaksızın havlıyan bir köpekten?

— Korkmam.

— Yıldırımdan ve şimşek çakmasından da korkmaz mısın?

— Hayır...

Çocuk:

— Anlaşıldı, dedi. Sen, annemden başka bir şeyden korkmuyorsun galiba baba?

★★

DÜŞÜNCELİ GARSON

Lokantada, istediği içkiyi çok küçük bir kadehle getiren garsona çıkıştı:

— İyi ama, bu kadeh değil adetâ yüksük...

Garson ellerini uğuşturarak gülümsedi.

— Haklısınız efendim. Biz, müşterilerimizin sağlığıyla yakından ilgilenir, onları düşünürüz de...

★★

YETER BE!

Ev sahibi, boş katı gezdirdiği yeni kiracılarıyla kontratı yapmadan önce sordu:

— Çocuğunuz var mı?

— Hayır.

— Piyano veya keman çalar mısınız?

— Hayır.

— Radyonuz da mı yok?

— O da yok.

— Peki, köpek, kedi veya papağan besler misiniz?

Zavallı kiracının sabrı tükenmişti. Dayanamıyarak:

— Hayır, dedi. Yalnız, dolmakalemim fena halde cızırtı çıkarıyor kağıtta. Acaba, bu sizi rahatsız eder mi?

★★

MANİ VARMIŞ

Köprünün kenarında balık tutmakta olan adam, kendisini seyreden şahsa döndü ve:

— Üç saattir beni seyrediyorsunuz, dedi. Niçin kendiniz de balık tutmazsınız?

Öteki, omuzlarını silkti:

— Elimde olta o kadar zaman bekliyemem, dedi. Benim sabrım yoktur...

★★

TEDBİR

— Doktor bey, bizim oğlan dün akşam bir şişe mürekkep içmiş.

— Peki, ben gelmeden her hangi bir tedbir aldınız mı?

— Babası çocuğa dört - beş tabaka kurutma kâğıdı yedirdi.

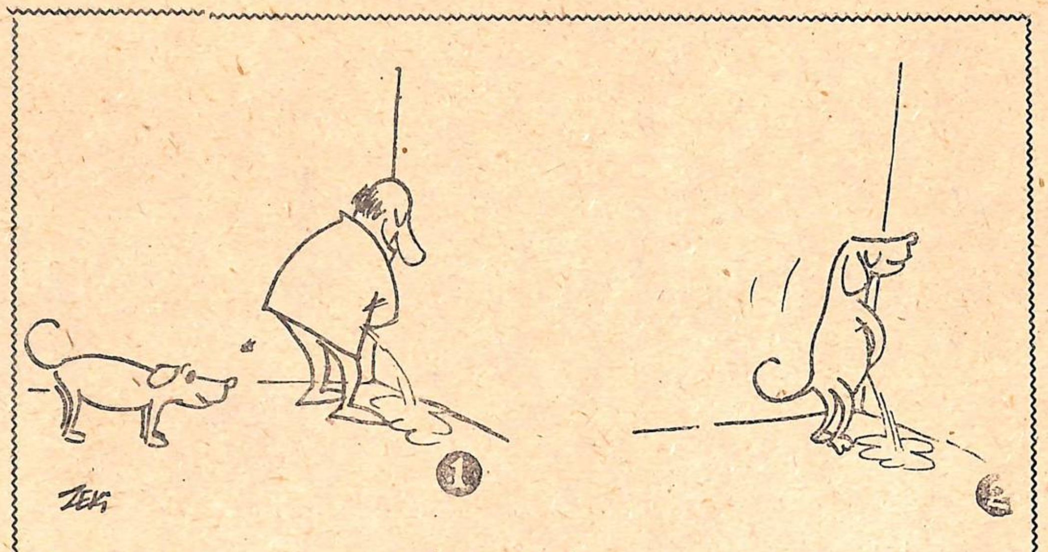

ÖZENTİ ·

İLK HASTA

Doktorun kızı küçük Bilge kendisi gibi cingöz ve haşarı bir alay arkadaşını toplamış bahçeye doldurmuştu. Saatlerce oynadılar, koştular ortalığı birbirine kattılar.

Bütün oyunların tavsamağa başladı bir sırada Bilge birden babasının evde olmadığını hatırladı ve yüksek bir taşın üzerine fırlıyarak elini dudakları üzerine koydu ve:

— Susun dedi. Size şimdi öyle bir yer göstereceğim ki şaşıracaksınız.

Sonra öne düştü ve arkadaşlarını babasının muayenehanesine soktu. Çocuklar hemen dört yana saldırdılar. Kimi masayı, kimi ecza dolabını karıştırıyor, bir kaçı da sıra ile muayene masası üzerinde tepinip takla atıyordu.

Bir ara çocuklardan biri bir dolabın kapağını açtı ve açmasile çığlık atması bir oldu. Dolapta bir iskelet duruyordu. Bütün çocuklar oraya toplandı. Bilge izahat verdi:

— Babamın en değerli eşyası budur. Bu iskeletle her zaman iftihar eder.

— Niçin? diye sordu arkadaşları.

— Bilmiyorum valla. Ama her halde ilk hastası idi. Onun için olacak.

YAZISIZ

İTİRAZI VAR

Çiftlik kâhyası, hepsi de son derece tembel olan çiftlik işçilerini toplıyarak bir konuşma yaptı:

— Sizler, bütün gün yattığınız yerde, bir düğmeye basmakla her işin yapılmasını istiyen kimselerdensiniz...

İşçilerden biri:

— Asla, diye atıldı. Düğmeye basacak başka bir kimse olmalı.

★★

TEK ÇARE

Adam, komşusuna dert yanıyordu:

— Köpeğiniz dün gece sabaha kadar havladı.

Öteki telâşla:

— Çok fena, dedi. Bu, ölüm haberi mânasına gelir. Acaba kim ölecek?

Şikâyetçi komşu gülümsedi:

— Kim ölecek değil, kim öldü diye sorsanız daha iyi Köpeğinizi susturmanın tek çaresi onu öldürmek oldu.

★★

AYNEN UYMUŞ

Doktor, hastasının odasına girince:

— Ooo, dedi. Bu gün dünden çok daha iyi görünüyorsunuz.

— Evet. Verdiğiniz ilâç şişesinin üzerinde yazılana harfi harfine uydum.

— Ya? Ne yaptınız? Ne yazılıydı orada?..

— «Şişenin tıpası sıkı sıkıya kapalı tutulmalıdır» yazılıydı.

★★

İLAN

Bir Amerikan gazetesinde şöyle bir ilân çıkmıştı:

«Dr. Vincent Halter... Ruh doktoru. İki ayda her türlü ruh hastalığını iyileştirir. Aksi halde hastalık iade edilir.»

Terbiyemizi Bozmayalım

UMUMİ YERLERDE NASIL HAREKET EDİLİR:

Şüphesiz ki hepiniz umumî yerlere gitmişsinizdir. Fakat çoğunuz oralarda nasıl hareket edeceğinizi bilmezsiniz. Aşağıda yazdığımız 15 maddeye dikkat ederseniz hem efkârı umumiye rahat eder hem siz. İşte maddeler:

1 — Yerlere, bilhassa onun bunun üstüne tükürmeyin. Tükürürken bizzat hesaplayın.

2 — Ayaklarınızı ve ellerinizi heryere sürmeyin. Parmağınızla orayı burayı karıştırmayın.

3 — Sizden öndekini itmeyin. Arkanızdaki sizi itiyorsa suratına bir tokat atarak onu nezakete dâvet edin.

4 — Kadınlara daima nazik muamele edin. Merdiven altlarında dizilip çirkin tarzda yukarı çıkanlara bakmayın. Daima kadını sağınıza erkeği ise solunuza alın. Çocukları ise kucağınıza alın.

5 — Vapur, tren, otobüs ve tramvaylarda yüksek sesle konuşmayın. Yanınıza seyyar bir mikrofon alın... Biletinizi aldıktan sonra biletçiden paranın üstünü istemeyin. Onu da idare edin. Sahanlıklarda durup vatman ve şoförü lâfa tutmayın.

6 — Keza yine taşıt araçlarında köfte, lâhmacun, jilet, satarak seyyar satıcılık yapmayın. Herkes bu işi yapamaz.

7 — Ani bir olay anında rahat durun. Bir de sizinle uğraşmıyalım.

8 — Ayak altından çekilin.

9 — Onun bunun cebindeki paraları karıştırmayın... Hırsızlık iyi bir şey değildir.

10 — Gerektiği zaman ön sıraları yaşlılara terkedip siz arkada oturun. Arkada da yer yoksa araçtan inerek bir başkasına binin.

11 — Onu bunu itiştirme ve kakıştırmaya kalkmayın. O da sizi iterse sizde onu itin.

12 — Lokantada az ekmek istemeyin çünkü az ekmeğe para alınmaz. Hesabı öderken arkadaşınız elini cebine atmadan siz elinizi cebinize atmayın. Parayı o versin.

13 — Daima güler yüzlü olun. Herşeye gülün. Gülmediğiniz zamanlar gülümseyin. Bu bile size ferahlık verir, havayı tedbil eder.

14 — Hiç bir zaman karşınız dakilerin de birer insan olduğunu unutmayın. Karşınızda hayvan yok.

15 — Ve nihayet sık sık umumi yerlere gidin. Fakat hastalık kapmamaya bakın.

Bütün bu 15 maddeyi kılı kılına yaparsanız hem herkes sizi sever hem de sık sık başınız belâdan kurtulamaz.

EN FAZLA İKRAMİYE VEREN BANKA İŞ BANKASIDIR

7 Haziranda:

15 APARTMAN DAİRESİ

1 adet 100.000 lira
25 adet 5.000 lira
25 adet 1.000 lira

ayrıca 1800 talihliye çeşitli para ikramiyeleri

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

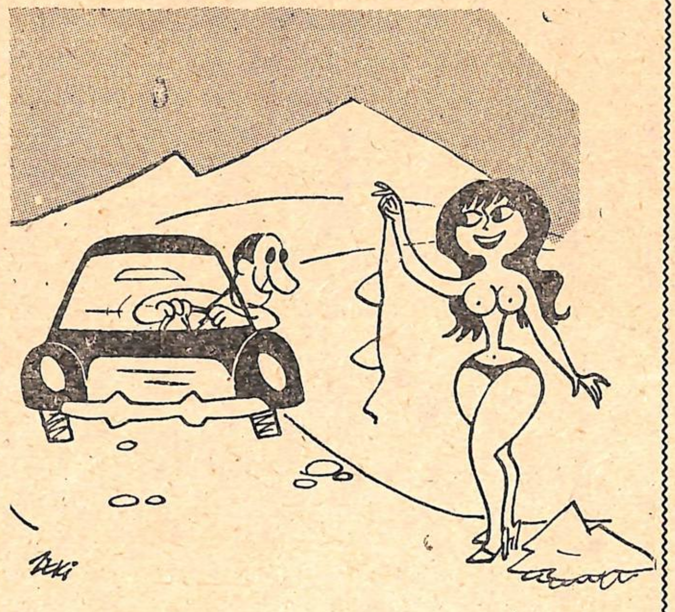

OTO - STOP!..

SEBEBİ VAR

Adamın karısı son derece çirkindi. Buna rağmen, nereye giderse onu beraberinde götürürdü. Günün birinde yakın arkadaşlarından birisi sordu:

— Karının çirkinliğinden yanıp yakılırsın, gene de her yere beraberinde götürüyorsun. Bunun sebebi nedir kuzum?

Adam acı acı gülerek:

— Sebebi şu, diye cevap verdi. Böylece ayrılırken ve dönüsümde, onu öpmek mecburiyetinden kurtuluyorum.

ÖLÜM SEBEBİ

Meşhur bir aktör, tarihî bir piyesin sonunda, karşısındaki artist tarafından tabancayla vurularak öldürülecekti. Sırası gelince, beraber oynadığı artist tabancasının tetiğini çekti. Fakat tabanca ateş almadı. Bir daha çekti. Gene iş yok... Bunun üzerine ne yapacağını şaşırarak, meşhur aktörün üstüne atıldı ve ona şiddetli bir tekme savurdu. Hazır cevap ve zeki aktör:

— Eyvah ayakkabıları zehirliymiş, diyerek kendisini yere attı ve hareketsiz kaldı...

TEK UMUT

İstanbul Belediyesi Yayın Müdürlüğünden bildirildiğine göre «Cankurtaranların, Belediye Sarayında toplanması doğru değil» miş...

Hoppala!.. Belediye elinden yüreği yanan vatandaşların tek kurtuluş umududa mı ortadan kalktı?..

ÇOK ŞEY

Yaşlı, işsiz güçsüz bir adam, bir gözlükçü vitrinindeki karışık yapılı, garip, hiçbir şeye benzemiyen bir aleti uzun uzadıya seyretti. Sonra içeri girerek:

— Patron, dedi. Vitrindeki şu acaip âlet nedir Allahaşkına?

Gözlükçü:

— O mu? dedi. O, bir «Optalmofemetri» dir...

Yaşlı adam, şaşkın şaşkın:

— Yaa, diye söylendi. Ben de öyle olmasından korkmuştum zaten...

HAKLI SÖZE NE DENİR?

İş adamı, Florida'ya yaptığı bir seyahatten evine dönmüştü. Karısı, onu kapıda karşıladı.

—Bana yalan söyleme, diye bağırdı. Mary'den mektup aldım. Miami'de seni görmüş. Plajda bir sarışınla oynaşıyor muşsun...

— Eee, dedi. Ne yapacaktım ya? Bu yaşda, plajda kova ve kürekle mi oynıyacaktım?..

İMECE Okuyunuz

OTURAN — HİŞŞT... BİZİMLE Bİ KADEH BİŞEY İÇMEZ MİSİNİZ?..

— ALÇAĞIN BİRİSİN SEN!.. ANLADIN MI?

Basıldığı yer :

Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti

Dizildiği yer :

Hergün Matbaası

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi : 10 T. L.

İç sahifeler : 12 T. L.

Güzel bir çehreye... zarif ve yumuşak eller yaraşır!

809

Kremli Puro, müessir bir krem vazifesi görerek, ellerinizin daima taze, yumuşak ve zarif kalmasını temin eder...

Puro tescil edilmiş bir markadır. Tuvalet Sabununuzu alırken PURO markasını ısrarla arayınız

- Günlük temizlik işlerinin eller üzerindeki tahripkâr tesirine mani olur.
- Cildi besler, korur, yumuşatır ve tazeleştirir
- En kısa zamanda sizi olduğunuzdan çok daha genç ve güzel yapar

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları 100 de 100 saftır.

Kadın olan … - Gazeteler

"Dikkat e… …man bir boksörmüş